

ת"פ (תל אביב) 64471-01-24 - מדינת ישראל נ' מלקם טרדס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

2 פברואר 2025

ת"פ 64471-01-24 מדינת ישראל נ' טרדס

בפני כב' השופט שמואל מלמד

המאשימה מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד לילך כץ

נגד

מלקם טרדס

הנאשם

על-ידי ב"כ עו"ד אבישג כהן

גזר דין

1. ביום 8.10.24 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע. הוצהר כי אין הסדר לעניין העונש.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בעבירות הבאות: שוד, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 ובעבירה של הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן באישום ראשון - עובר ליום 09.01.24 פירסם ר.מ.ט (להלן: "המתלונן"), ברשת המדיה החברתית "פייסבוק", הודעת מכירה של טלפון נייד מסוג איפון 15 פרו מקס (להלן: "הטלפון").

ביום 09.01.24 בשעה 19:00 או בסמוך לכך, פנה אל המתלונן אדם אשר כינה עצמו בשם "סמי לוי" (להלן: "סמי"), באמצעות הפייסבוק, וביקש לרכוש ממנו את הטלפון.

ביום 11.01.24 בשעה 12:09 קבעו המתלונן וסמי פגישה לצורך מכירת הטלפון, תמורת 5,400 ש"ח. לבקשת סמי, הפגישה נקבעה בחניית עפר, ברחוב רלב"ג 35 בתל אביב או בסמוך לכך (להלן: "המקום"). באותו היום, בשעה 13:20 לערך, הגיע המתלונן למקום ברכבו ופגש בנאשם. הנאשם נכנס לרכבו של המתלונן והתיישב במושב שעל יד הנהג, בחן את הטלפון, אמר למתלונן שברצונו להוציא כסף ועשה תנועה המדמה הוצאת כסף מכיסו, או אז שלף הנאשם גז פלפל וריסס את המתלונן בעיניו וידו, יצא מהרכב עם הטלפון ונמלט. בתגובה לכך, דלק המתלונן אחר הנאשם אך הנאשם עלה על גלגלנוע ונמלט מהמקום. במעשיו המתוארים לעיל, שדד הנאשם את המתלונן, כשהוא מזויין במכשיר שיש בו כדי לסכן או לפגוע במתלונן.

באישום שני - ביום 27.08.23, במסגרת הליך מ"ת 61498-05-23 מדינת ישראל נגד קריבויאז ואח', הורה בית המשפט השלום בתל אביב-יפו על שחרור הנאשם למעצר בית מלא, ברחוב סלומון 8 בתל אביב, בליווי ובפיקוח. במסגרת תנאי חלופת מעצר הבית נקבעו בין היתר התנאים הבאים: חלון התאווירות יומי בין השעות 14:00-20:00 בליווי ובפיקוח, ברדיוס של 500 מטרים מכתובת מעצר הבית וכן איסור לבצע כל עבירת אלימות או עבירת הפרת הוראה חוקית.

ביום 11.1.24 מהשעה 11:00 ועד סמוך לשעה 13:20 שהה הנאשם לבדו, ללא פיקוח, בכתובת מעצר הבית זאת בניגוד להוראה החוקית.

ביום 11.1.24 בשעה 13:20 או בסמוך לכך, שהה הנאשם ברחוב רלב"ג 35 בתל אביב או בסמוך לכך, ללא ליווי ובפיקוח וביצע עבירת שוד, כאמור באישום הראשון, זאת בניגוד להוראה החוקית. במעשיו המתוארים לעיל, הפר הנאשם הוראה חוקית שניתנה כשורה מאת בית המשפט.

4. ביום 19.1.25 הנאשם ביקש לצרף את ת"פ 61548-05-23 בו תוקן כתב האישום. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 61548-05-23 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על-ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן שצורף הנאשם הינו נאשם 5. ממנו עולה כי בתאריך 13.5.23 בשעה 03:50 לערך, ברחוב קרליבך 9 בת"א - יפו, על רקע סברו של נאשם 1 כי גיא קים (להלן: "גיא") מעוניין להכיר את בת זוגו המכונה רחל, תקפו נאשם 2 ואחרים את גיא ובנסיבות אלו ניגש איגור על מנת לעזור לגיא ואז נאשמים 2 ו- 5 תקפו את איגור, בכך שנאשם 2 היכה בו ונאשם 5 בעט בו ולאחר מכן איגור נפל על הקרקע כשהוא מדמם מפיו ואיבד את הכרתו למשך מספר דקות.

5. ב"כ הצדדים הודיעו על הסכמתם כי תסקיר המעצר יהווה תסקיר לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט מאסר על-תנאי בר הפעלה. טענה למתחם מוסכם הנע בין 24 - 36 חודשי מאסר, טענה כי מתחם זה מביא לידי ביטוי את נסיבות האישום הראשון הנוגעות גם לתכנון מסוים מוקדם, כאשר מדובר על אדם אחר שיוצר קשר עם המתלונן, כאשר בעקבות אותה פגישה שנקבעת, מגיע הנאשם למקום. הנאשם משתמש בגז פלפל ושוודד מאת המתלונן את הטלפון הנייד ששווי מוערך בשווי של אלפי שקלים.

ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות האישום השני, כאשר עבירת השוד בוצעה תוך הפרת תנאי מעצר בית, נסיבה שלטענתה המהווה נסיבה מחמירה בתוך המתחם.

טענה כי המאשימה מודעת לעובדה כי מדובר בנאשם צעיר, שהודה, לקח אחריות, צירף תיק מהתביעות. אך לטענתה, הנאשם נמצא עמוק בעולם העברייני. הנאשם במצבו נמצא בהידרדרות במצבו של הנאשם הופקע צו הבחן והושת מאסר על-תנאי שביקשה להפעילו במצטבר.

ב"כ המאשימה טענה כי לעמדתה הנאשם נמצא באמצע המתחם, זאת בהינתן הרשעתו הקודמת וגם התסקיר, המדבר על רמת סיכון בינונית המצריכה טיפול אינטנסיבי על-מנת שתופחת. וטענה כי הנאשם צירף כתב אישום מבית המשפט השלום בת"א, שחלקו מופחת ביחס לנאשמים האחרים, חלקו התמצה בכך שבעט במתלונן. ב"כ המאשימה טענה כי המתחם שתביעות מבקשים בתיק זה הוא 6 חודשי מאסר עד 18 חודשי מאסר. לטענתה לא ניתן להטיל את כל הענישה במצטבר, אך עונש של 6 חודשים ראוי שיוטל בתיק המצורף, לצד מאסר על-תנאי ופיצוי למתלונן. בתיק העיקרי טענה לעונש שלא יפחת מ- 30 חודשי מאסר, הפעלת מאסר על-תנאי במצטבר, מאסר על-תנאי וכן פיצוי למתלונן המחויב בנסיבות המקרה, ללא קשר למצבו הכלכלי של הנאשם.

7. ב"כ הנאשם טענה בדיון כי הנאשם עומד לדין בפעם השנייה בחייו, בפעם הראשונה כבגיר. ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שרות מבחן המפרט אודות סיפור חיו המורכבים. טענה כי הנאשם אובחן עם פוסט טראומה, הפרעה פוסט טראומתית בגינה אף אושפז מספר פעמים. טענה אודות המסע הטראומתי שעבר הנאשם מאריתריאה. העובדה שאביו ואחיו נותרו שם, למעשה אביו מצא שם את מותו. טענה כי מגיל מאוד צעיר נאלץ הנאשם להתמודד עם מסגרות חוץ ביתיות בעקבות חוסר תפקוד של אמו, שמצאה את עצמה שורדת את החיים.

ב"כ הנאשם טענה כי בתיק זה הגיעו להסכמה לגבי המתחם, טענה כי היא סבורה שלאור גילו הצעיר והענישה שהציגה לבית המשפט, העובדה שהנאשם סיים בבית המשפט לנוער בדרכי טיפול, וזה מעמדו הראשון כבגיר, יש למקמו בתחתית המתחם.

ב"כ הנאשם פירטה אודות הפסיקה וציינה כי הגיעו למתחם ענישה מוסכם, כשלטענתה לאור הנתונים שהציגה יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, לטענתה העבירה של הפרת הוראה חוקית הענישה היא צופה פני עתיד ולא משנה את המתחם. באשר לתיק הצירוף טענה כי חלקו של הנאשם מינורי ביותר, טענה כי הנאשם נגרר לתוך סיטואציה, כאשר הנאשמים האחרים הם הדומיננטיים בגירים-צעירים שנשלחו לתסקיר שרות המבחן. שהנאשם הוא הראשון המסיים את ההליך. טענה בתיק זה כי הענישה היא בין ענישה צופה פני עתיד לבין מס' חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. לכן, לטענתה תיק הצירוף אינו צריך להשפיע על המתחם לו היא עותרת. לעניין המאסר המותנה טענה ב"כ הנאשם כי ניתן לחפוף את המאסר על-תנאי בתוך העתירה העונשית לה עתרה, ולמקם את העונש בתחתית המתחם, ולהשית על הנאשם 24

חודשי מאסר. ב"כ הנאשם טענה באשר לפיצוי כי לא יכול להיות בהלימה לשווי לו טוענת המאשימה שכן לטענתה לא הוצגה כל אסמכתא. טענה כי לאור המפורט בתסקיר שרות המבחן תבקש להסתפק בפיצוי סמלי.

8. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מצטער ולוקח אחריות.

דיון והכרעה

9. הערך המוגן במקרה הנוכחי לגבי עבירת השוד והאלימות בתיק המצורף, הוא פגיעה בביטחון הציבור ותחושת הביטחון של הציבור, כמו כן פגיעה בגופו של אדם. ערכים מוגנים נוספים שנפגעו נוכח הפרות התנאים בהם היה מצוי הנאשם, נפגע הערך המוגן של שמירה על הסדר הציבורי וכיבוד צווי הערכאות שעה שמופרים התנאים בהם מצוי הנאשם.

10. קשת העונשים המוטלים בעבירות האלימות היא רחבה מאד והיא קשורה בפרמטרים כמו, מידת הפגיעה והנזק שנגרם, מידת התכנון של העבירה, בעברת האלימות בצוותא מידת המעורבות בביצוע העבירה. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו:

ע"פ 3623/21 **חסן אבו עאנם נ' מדינת ישראל** (04.11.21) המערער הורשע על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המערער פנה למתלונן וביקש ממנו להשתמש במכשיר הסלולרי שלו לצורך ביצוע שיחה. המתלונן הסכים ומסר למערער את הטל"ס. המתלונן ביקש מהמערער שישב לו את הטל"ס בטענה כי הינו שוטר, אך המערער סירב ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו באומרו: "אתה שוטר, רק על זה אני צריך להרוג אותך". המערער נטל בידו אבן, הניפה מעלה, ודרש מהמתלונן את כל שבכיסיו. המתלונן הוציא מכיסיו את ארנקו ומסרו למערער. לאחר מכן המערער איים שוב על המתלונן באומרו: "כדי שאני לא אפרק לך את הראש עם הסלע אתה תעשה מה שאני אומר לך", ואז ערך חיפוש בכיסיו של המתלונן, תוך שהוא ממשיך להחזיק את האבן. בהמשך, המערער דרש מהמתלונן ללכת מהמקום, תוך שאיים עליו באומרו: "יש לך 3 שניות ואם אתה פותח את הפה או מסתובב אני מפוצץ לך את הראש". בנוסף הורשע המערער בעבירות שוד והפרת הוראה חוקית ועבירת גניבה במסגרת בקשתו לצירוף שני תיקים. בית המשפט קבע **מתחם ענישה שנע בין 20 ל-50 חודשים** לגבי שני אירועי השוד. בהתחשב בהפעלת מע"ת והתיק המצורף הנוסף העונש אינו רלוונטי במקרה זה.

ע"פ 4761/20 **עתאמנה נ' מדינת ישראל** (16.11.2020) - המערער הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב), בכך שהוא ונאשם נוסף שהו בתל אביב בסביבות השעה חצות כשבידיהם שני מכלי גז פלפל, ניגשו

למתלוננת שחלפה על פניהם, תקפו אותה באמצעות ריסוס פניה בגז פלפל, ונאשם 1 ניסה לחטוף את תיק היד בו אחזקה ובכך גרם לנפילתה ארצה. בעודה שרועה על הקרקע, חטף ממנה הנאשם 1 את התיק בכוח בו היו 16,860 ₪, צמידי זהב, טבעות זהב, שרשרת זהב משובצת יהלומים, ומסמכים לרבות תעודת זהות. כתוצאה מהמעשים סבלה המתלוננת מאודם בעיניה ובפניה וכן נפצעה בכף ידה ובשתי הברכיים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל** והשית על נאשם 1 **עונש של 26 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים; ועל המערער **עונש של 33 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. המערער הגיש ערעור על חומרת העונש אולם בהמלצת בית המשפט העליון חזר בו מהערעור.

ע"פ 8271/17 **מדינת ישראל נ' אבו גליון** (30.1.2018) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של קשירת קשר ושווד בנסיבות מחמירות, בכך ביצע יחד עם אחר שווד מכשירי טלפון ניידים משני צעירים, תוך שהצטיידו באקדח סטאר ובעוד חפץ דמוי אקדח, ואף ירו יריות באוויר במהלך השווד. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 15 ל-40 חודשי מאסר**, והטיל על המערער 23 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל בבית המשפט העליון, כך שהעונש הוחמר והושתו על המערער **31 חודשי מאסר בפועל**.

11. בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במקרה הנוכחי הסכימו כי מתחם הענישה יהיה בין 24-36 חודשי מאסר. בנסיבות האמורות אני מוצא לאמץ את מתחם העונש המוצע ע"י הצדדים.

12. תסקיר שירות המבחן שהוגש לבית המשפט הוא תסקיר מעצר אולם הצדדים הסכימו כי הוא יהווה את התסקיר לצורך גזירת הדין. מהתסקיר עולה תמונה לפיה הנאשם נולד באריתריאה, הגיע לישראל לבחירתו כבן 7 עמאמו, מאז מצוי במעמד של מבקש מקלט. אביו של הנאשם ואחיו הבכור נותרו באריתריאה והקשר עם מנותק לאחר פטירתו של האב, כשהנאשם היה כבן 8. הנאשם תיאר מערכת יחסים מורכבת עם אמו, כשעלה מתיאוריו כי התקשתה בתפקוד הורי. בארץ, מסריה חלמגיל 10, שולב במסגרת חוץ ביתיות. ממידע שהתקבל משירות המבחן לנוער, עלה כי אובחן עם הפרעת קשב וריכוז, הפרעה פוסט טראומטית ואושפז על רקע נפשי מספר פעמים. הנאשם נדון בשנת 2022 בבית המשפט לנוער, בביצוע עבירות של הפרצות, גניבה והונאה בכרטיס אשראי ונידון לביצוע עושה של"צ, צומבחן ופיצוי לנפגע העבירה. בשל אי ביצוע עושה של"צ והפרת צוה המבחן, הורשע ונדון למאסר מותנה שהינו ברהפעלה כיום. הנאשם התקשה להתייחס להרשעותיו ולהולך על שלהן. באשר לשימוש בחומרים ממכרים, תיאר הנאשם כי בהיותו כבן 16 החל לצרוך סם מסוג קנאביס כשל אורך השנים הגבירה השימוש בו. יחד עם זאת, דיווח על הפסקת השימוש בסם ממזה מספר חודשים, בכוחות עצמו,

ושללנזקקותטיפוליתבתחוםההתמכרותובכלל.

13. נסיבות חייו של הנאשם מורכבות, כאמור בתסקיר שירות המבחן, נראה כי תחושת ההזנחה אותה חווה, העבודה כי בילה את מרבית חייו במוסדות שונים תועלו להתנהגות פורצת גבולות שבאה לידי ביטוי בביצוע עבירות. על מנת לקטוע את שרשרת החזרתיות בהתנהגות הנאשם עליו לרתום עצמו להליך שיקומי ממשי שיש בכוחו לקטוע את ההתנהגות השולית. הליך זה יכול לבסס לנאשם אפיקי חיים אחרים מאלו בהם הוא מתנהל כיום ולמנוע את החזרה לבין כותלי בית הסוהר. בהעדר שיתוף פעולה של הנאשם עם הליך טיפולי נראה כי הנאשם ישוב לסורו לאחר המאסר וקיים סיכון אמתי לביצוע עבירות.

14. לגבי נסיבות ביצוע העבירה, מעשיו של הנאשם הם חמורים במיוחד לנוכח השימוש בגז מדמיע לצורך ביצוע העבירה. יחד עם זאת, רף הפגיעה במתלונן אינו גבוה ובנסיבות אלו אני מוצא להעמיד את הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה. התיק המצורף חלקו של הנאשם בעבירה הוא ברמה נמוכה, שכן חלקו בא לידי ביטוי בבעיטה שבעט הנאשם באיגור. יחד עם זאת להשתתפות הנאשם בתקיפה יש היבט של תקיפה בצוותא של אחרים שהשתתפו באירוע ולכן לא ניתן להסתפק בעונש שהוא ברף הנמוך בלבד כמו עונש צופה פני עתיד. כמו גם עברת הפרת ההוראה החוקית שדרך כלל הענישה באה היא ענישה צופה פני עתיד עם היבטים כלכליים, אני סבור כי הפרת ההוראה במקרה זה היא בוטה נוכח העובדה כי בביצוע בעבירה של הפרת התנאים בוצעה עבירה פלילית של שוד.

15. בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינה יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; רצף האירועים בגינם עומד הנאשם לדן; גילו הצעיר של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטעוניהם; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; עבר פלילי לא מכביד.

16. **לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:**

א. אני דן את הנאשם בת.פ. 64471-01-24 לעונש מאסר למשך 26 חודשים.

ב. אני דן את הנאשם בת.פ. 61548-05-23 לעונש מאסר למשך 5 חודשים, שירוצה חודשיים

בחופף ושלושה חודשים במצטבר למאסר שהוטל בסעיף א לעיל.

ג. הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר מותנ למשך 3 חודשים, כפי שנפסק על תנאי בבימ"ש השלום לנוער בירושלים, בתאריך 10.07.23, תיק מס' 20575-04-21, לריצוי באופן מצטבר חודש וחודשיים בחופף.

ד. סך הכל ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 30 חודשים החל מיום מעצרו - 16.1.24.

ה. אני דן את הנאשם למאסר למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו. התנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ו. אני דן את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו. התנאי הוא שלא יעבור עברה של הפרת הוראה חוקית או עבירת אלימות מסוג עוון.

ז. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן ר.מ.ט פיצוי על סך 3,500 ₪. הפיצוי יופקד תוך 180 יום מהיום. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס 6א לפי סעיף 31ב לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יושמדו, יחולטו יושבו לבעליהם עלפי שיקול הדעת של קצין החקירה. לגבי המוצגים שנתפסו בביתו של הנאשם - תינתן החלטה בהמשך לאחר קבלת תגובת המאשימה.

ניתן והודע היום ד' שבט תשפ"ה, 2/2/2025 במעמד הצדדים.

שמואל מלמד, שופט

ניתן היה לשלם את הקנס /פיצוי /הוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה /גזר הדין

לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il,

מוקד שירות טלפוני - מרכז גבייה בטלפון * 35592 או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות ובלבד (אין צורך בשוברי תשלום).